

[Brixtofte.]

skulle indebære, at man når frem til et kildeskattesystem, hvor der hverken er restskatter eller overskydende skat. Nu vil jeg sige, at netop på det område kan det være lidt svært at overskue forslaget's konsekvenser, for selv om der tilsyneladende tales om endelig kildeskate, vil alle med B-indtægt alligevel have en eller anden form for regulering. Det er ikke nemt at se, hvordan man vil gøre over for dem, der har erhvervsindkomster, og det er heller ikke rigtig til at finde ud af, hvordan man vil gøre ved de mennesker, hvis indkomst overstiger den indkomst, som danner den øverste grænse for proportionalstrækket. Derfor synes vi ikke, at man i tilstrækkelig grad har gennemtænkt, hvordan man vil gennemføre en endelig kildeskatebeskatning på grundlag af disse forslag. Men målsætningen om at få en endelig kildeskate, hvor flest muligt slipper for opgørelse, når året er slut, det er også et mål, som venstre deler.

Dernæst er det et led i dette princip — og der er forslag om — at alle fradrag forsvinder, dog med visse overgangsordninger for hus ejere. I venstre er vi ikke uenige i, at man skal sigte efter at begrænse fradragenes omfang. Også sagt i al beskedenhed var det jo netop en del af venstre regeringens skatte-reformforslag, at man skulle begrænse mængden af de ligningsmæssige fradrag til halvdelen. Dengang var SF ikke så varm på venstres konkrete forslag om, hvordan det kunne lade sig gøre. Det må vi jo beklage nu, hvor SF rask ud siger, at alle fradrag skal væk; dér må det være ærgerligt at konstatere, at dengang der var en chance for at få halveret de ligningsmæssige fradrag, var SF ikke til at træffe.

Til sidst vil jeg gøre opmærksom på, at ifølge den forligsaftale, der er truffet her i folketinget mellem en række partier, sigter man på en indkomstskattelettelse også i 1977 og i 1978. Ikke mindst på denne baggrund er det rigtigt, at man får en principdebat her i folketinget om, hvordan man vil gennemføre en sådan indkomstskattelettelse. Når den tid kommer, vil venstre møde med sine egne forslag.

Glistrup (FP):

Partiet venstre optog for omkring 100 år siden en lang og sej og til sidst sejrrik kamp

for at få indført indkomstskat her i landet, men desværre gælder jo ikke det gamle ord, at om hundrede år er alting glemt, i denne affære, og derfor har vi altså nu fra SF's side et forslag om, hvordan vi skal reformere denne indkomstskat.

Vi er i fremskridtspartiet enige med SF om, at indkomstskatten ikke virker tilfredsstillende på det nuværende tidspunkt, og det kommer vist næppe som nogen overraskelse for nogen her i denne sal. Men vi tror ikke, at SF kan forbedre systemet væsentligt med de forslag, man har indført — bevares, der er da paragraffer om sambeskatning, om skatteadministration vel også og om den kommunale enhedsbeskatning, som vidner om, at dette forslag er blevet til i en livsnær kontakt med skatteproblemerne, som de udfolder sig i dagligdagen. Men at redde den indkomstskate, der nu er 100 år gammel, er ikke noget, som er muligt i samfundet, som det har udviklet sig i mellemtiden. Derfor ligger der selvfølgelig ikke nogen kritik af, at venstre kæmpede denne kamp og sejrede for at få indkomstskatten dengang. Da var den jo afpasset efter et helt andet samfund end det, vi kender nu, det stationære bondesamfund, hvor folk var bofaste igennem mange generationer, og hvor man havde skatteprocenter, der, når det var værst, kom op på 2½ pct., da var det selvfølgelig helt andre problemer end dem, der møder os i dag.

Det er vor opfattelse, at man helst så hurtigt som muligt her i folketinget burde erkende, at disse lapperier — og andet er SF's forslag jo ikke udtryk for, og andet er formentlig heller ikke den af ministeren i dag bebudede kommission eller udvalg udtryk for — på indkomstskatten ikke er noget, som vil kunne føre til tilfredsstillende resultater. Med det problem, som hr. Bernhard Baunsgaard tidligere i dag i spørgetiden har været inde på, om sammenhængen mellem skatten og de sociale indkomsttydelser er der ikke noget mærkeligt i, at man, ligegyldig hvordan man regulerer på det, ikke kan nå frem til resultater, og derfor var der ikke nogen grund til at bebrejde det udvalg, der sidder, at det arbejder for langsomt. Den eneste vej til at løse de problemer, som det foreliggende forslag stiller, er simpelt hen at se at nå frem til en hensigtsmæssig afvikling af indkomstskatten. Og dér har fremskridts-